

РЕШЕНИЕ

№ 6106

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3327** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба на М. Л. Ж., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-218/27.02.2020 г., постановено от Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-240 ОТ 31.01.2020 г. срещу Разпореждане № РБ-3-21-00693737/19.12.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Според жалбата решението на Директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него разпореждане са постановени при нарушение на материалния закон, административно производствените правила, при липса на компетентност, несъответствие със закона и неспазване на законоустановената форма. Наведени са твърдения, че неправилността на оспореното решение се състои във възприемането и споделянето на изложените мотиви в потвърденото разпореждане, изразено е общо несъгласие с установените факти, обстоятелства и проведените процедури от контролните компетентни органи на: НАП, ИА „ГИТ“ и НОИ при извършените от същите проверки на дружествата [фирма] и [фирма]. Твърди се още, че не става ясно каква е връзката между установената липса на осъществяване на търговска/стопанска дейност от цитираните търговски дружества, подавали данните по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО и наемането на лица по трудово правоотношение, което според страната води до заключението, че така се стига до грешния извод, че изплатените й обезщетения за временна

неработоспособност са неоснователно изплатени. Иска се отмяна на Решение № 1040-21-218/27.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град със съответните последици и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Ответникът в производството - Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез процесуален представител юрисконсулт И. Б. изразява становище за неоснователност, необоснованост и недоказаност на жалбата. Посочва, че изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 24,902.91 лв. (двадесет и четири хиляди деветстотин и два лева и 91 ст.), следва да бъде върната по сметка на ТП на НОИ – С. град. От представените доказателства се установява, че е извършена проверка по отношение на горепосочените дружества, След проверката в НАП за сключения трудов договор между жалбоподателката и посочените дружества е установено, че същата е заличена поради липсата на доказателства за полагане на труд и извършване на реална трудова дейност от лицето, за които да подлежи на задължително осигуряване по КСО за съответния осигурителен риск. Сочи, че датата, от която е спряно изплащането на паричното обезщетение за временна неработоспособност, е съобразена с разпоредбата на чл. 40 от КСО, регламентираща условията и периода, в който се изплаща обезщетението. Счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно постановено при спазване на административно производствените правила и в съответствие с действащите материално правни разпоредби и моли същото да бъде потвърдено по мотивите, изложени в него. Юрисконсултът претендира

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 1, изречение първо от КСО, от лице с правен интерес - адресат на оспорения индивидуален административен акт, и пред компетентния да я разгледа съд, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните и неоспорени по делото доказателства се установява, че за жалбоподателката са предстаени от „А. – И.“ – Е. и [фирма] удостоверения – приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НИИПОПДОО) по болнични листове № E20151703073, № E20151703145, № E20140536426, № E20153063017, № E20153063327, № E20153395493, № E20153842427, №E20154164271, № E20153651303, № E20165098416, № E20164612274, E №20164612489, E №20165332784, № E20164968510, № E20178523031, № E20178933595, № E20170149494, № E20170149496, № E20170149681, № E20170935679, № E20170935693 и № E20171395315 с данни относно правото на парично обезщетение.

Периодите на временна неработоспособност, определена с болничните листове са от 07.05.2015 г. до 20.05.2015 г. вкл., от 01.07.2015 г. до 27.12.2015 г. вкл./ от 15.02.2016 г. до 26.02.2016 г. вкл., от 02.03.2016 г. до 05.08.2016 г. вкл. и от 09.03.2017г. до 06.11.2017 вкл. в следствие на които на М. Л. Ж. по реда на Наредбите са били изплатени парични обезщетения, в общ размер на 24 902.91 (двадесет и четири хиляди, деветстотин и два лв. и деветдесет и една ст.)

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по представените болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложения № 15 и

удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен стаж и доход, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО от [фирма] и [фирма].

При извършените последващи проверки от контролните органи на ТП на НОИ – С. град на [фирма] и [фирма]. ЕИК[ЕИК], приключили съответно с Констативен протокол №КВ-5-[ЕГН]/11.06.2019 г. и Констативен протокол № КВ-5-21-00577060/11.06.2019 г., както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции. Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, са установени следните относими обстоятелства:

Съгласно събраните и установени от Национална агенция за приходите (с писмо вх. № 1006-21-13№38/04.06.2019 г. на НАП – ЦУ е приложен доклад) обстоятелства и факти по отношение на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и КОНСУЛТАНТ 52“ Е. с ЕИК[ЕИК], са установени следните обстоятелства:

- За данъчен период 2014 г. – 2018 г. липсват данни за подаване ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР към АВ;
- Не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества;
- За периода 2014 г. – 2018 г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от двете търговски дружества [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК];
- И двете дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец б в голям размер;
- И двете дружества не са превеждали никакви суми по осигурителни фондове;
- Няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект;
- Всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подадени по електронен път с КЕП на името на В. Г. Ц. – едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и Б. Й. А. – едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] с ЕИК[ЕИК];
- До лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 33 гр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като М. Л. Ж. не се е явила за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството.
- До лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 21 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 6 лица, като М. Л. Ж., не се е явила за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;
- Банковата сметка за лицето М. Л. Ж., предоставена в НОИ са изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП, ИА „ГИТ“ и ТП на НОИ - С. град се налага обосноващото заключение, че за периода на 2014-2018 г. дружествата А. – И. [фирма] с ЕИК[ЕИК] не са

извършвали дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството през процесния период, който да обуславят изплащане на възнагражденията на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършената стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими, Предвид гореизложените факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ИА „ГИТ“М и на основание на изложените констатации и предприети действия от контролните органи, от ТП на НОИ – С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 1, т. 1 КСО, подадени от А. – И. [фирма] с ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 3, ал. 13 от „Наредба № Н-8 от 29.12.2005 х. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица“ за периода 2014 г. – 2018 г.

На основание събраните доказателства от извършените проверки, в резултат на които е установено, че са налице невъзникнали осигурително правоотношения и са заличени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаните ПОВН, ръководителят на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване правилно е постановил решение, с което е потвърдил Разпореждане № РБ-3-21-00693737/19.12.2019 г. с което на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност изплатено ѝ за времето от 07.05.2015 г. до 20.05.2015 г. вкл., 01.07.2015 г. до 27.12.2015 г. вкл., от 15.02.2016 г. до 26.02.2016 г. вкл., от 02.03.2016 до 05.08.2016 г. вкл. и от 09.03.2017 г. до 06.11.2017 г. вкл. в общ размер на общо 24 902.91 лева (двадесет и четири хиляди, десет и два лева и деветдесет и една ст.).

С оглед горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛА жалбата на М. Л. Ж., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-218/27.02.2020 г., постановено от Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – С. град.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС.

СЪДИЯ :